

תת"ע 586/03/22 - אפרים ברוך שמואל שאשא נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 586-03-22 מדינת ישראל נ' שאשא

בפני כבוד השופטת שרית זוכוביץ-אורי
אפרים ברוך שמואל שאשא
נגד
מדינת ישראל
המשיבה
המבקש

החלטה

1. בפני בקשה לביטול פסק שניתן בהיעדר התייצבות המבקש ביום 21.03.22.
2. ביום 7.12.20 קיבל המבקש לדין דו"ח מסוג הזמנה לדין שמספרו 61123616346 המייחס לו עבירה של נהיגה ברכב מנועי כשותוקף רישיון הרכב פקע ביום 2.06.20 ועברה תקופה העולה על ארבעה חודשים עד שנה מיום פקיעתו, בניגוד לסעיף 2 לפקודת התעבורה[נוסח חדש].
3. המבקש לא התייצב בבית המשפט ביום הדין והוא נשפט בהעדרו ונגזר עליו הקנס המקורי בסך 1,000 ₪.
- טענות המבקש**
4. לטענת המבקש, הוא לא ידע על מועד הדיון שכן לא קיבל הזמנה ולכן לא התייצב אליו.
5. לטענת המבקש במהלך הקורונה מכוני הרישוי היו סגורים למשך תקופה ולסירוגין. לטענתו הוא נגש מספר פעמים למכון הרישוי אך הוא היה סגור ולמרות שאמר זאת לשוטר הוא רשם לו דו"ח. לטענת המבקש הוא נהג מונית ואם הרישיון יפסל תמנע ממנו היכולת להתפרנס.
- טענות המשיבה**
6. לטענת המשיבה על הבקשה להידחות משום שקיים אישור מסירה כדן ובשל עקרון סופיות הדיון.
7. לענין ההוראות המיוחדות לתקופת הקורונה טענה המשיבה כי הוראת השעה בעניין רישוי רכב מתייחסת לפקיעת רישיונות רכב מיום 25.09.20 ועד 25.11.20 ולכן לא חלה בעינינו של המבקש. לאור האמור ולאור העובדה כי העונש שהוטל היה בדיוק בגובה הקנס המקורי, לא ייגרם למבקש עיוות דין אם פסק הדין יותר על כנו.
- דין והכרעה**
8. הבקשה הוגשה ללא תצהיר, ורק בשל כך דינה להידחות על הסף.
9. מעבר לנדרש אדון בטענות לגופן.
10. סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ") קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך בהליכים פליליים מורה על קיום דיון בעניינו של נאשם. כדברי כב' השופט שהם בע"פ 1903/99 חסין נ' מדינת ישראל מיום 7.4.2008:
11. "העיקרון המנחה בהליכים פליליים- אשר יש הסבורים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דיון יתקיים בנוכחות הנאשם, נוכחות זו דרושה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדק והבטחת אמון הציבור בהגיונות ההליך הפלילי".
12. לכלל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחסד"פ הקובע כי בעבירות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא ייגרם לו בכך עיוות דין.
13. כאשר נאשם הוזמן לדיון ואינו מתייצב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.
14. סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע, כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.
15. ולענין זה ראו רע"פ 9811/09 סמימי נ' מדינת ישראל (29.12.09) בו נקבע כי:
16. "לכל אדם הזכות לימו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדיון אליו הוזמן כדן עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדיון ודינו יגזר, כשם שארע בעניינו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".
- קבלת ההזמנה לדין וקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש**
17. בהתאם לאישור המסירה שצורף לתגובת המשיבה המבקש קיבל הזמנה לדין.
18. המבקש לא פירט בבקשתו סיבה מוצדקת בשלה נמנע ממנו מלהתייצב לדיון אליו הוזמן כדן, אלא טען בעלמא כי לא קיבל כל הזמנה לדיון, זאת מבלי שצרך כל אסמכתא לטענותיו ובניגוד להזמנה לדיון ולאישור המסירה שצירפה המשיבה לתגובתה.
19. לפיכך אני קובעת כי ההזמנה לדיון נמסרה למבקש כדן וכי לא הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו.
- האם קיים חשש לעיוות דין**
20. גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 סעדא נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 24.4.2018)).
21. ככלל, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של נאשם בשל החשש לעיוות דין יעשה לאחר שהצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דינו (רע"פ 1911/18 עמיד גיש נגד מדינת ישראל (פורסם בנבו 27.5.2018)).
22. יתרה מכך גם אם היה המבקש מעלה טענות של ממש להגנתו מוטלת על בית המשפט חובה לבחון אותן בזהירות של ממש. קבלת טענה זו משמעותה כי כל מי שיש לו הגנה טובה יכול שלא להופיע לדיון שנקבע בעניינו ולאחר הרשעתו וגזירת דינו יוכל לגרום לביטולו של גזר הדין (ע"פ 2119/02 כהן עופר נ' מדינת ישראל(פורסם בנבו 14.04.02), רע"פ 1773/04 אלעוברה אסמעיל נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 23.02.04)).
23. אין מחלוקת עובדתית על כך שרישיון הרכב של המבקש פקע ביום 2.06.20. המבקש לא הוכיח כי עובר למועד פקיעת רישיונו וגם במהלך 6 חודשים מיום שרישיונו פקע ועד המועד בו ניתן לו הדו"ח ביום 7.12.20 לא היה באפשרותו לבצע מבחן רישוי לרכב וזאת גם אם נכונה הטענה כי מכוני הרישוי היו סגורים מעת לעת בשל הקורונה. גם הוראת השעה שהאריכה את תוקפם של רישיונות הרכב בתקופת הקורונה אינה חלה במקרה זה. בנסיבות אלה הסיכוי לשינוי תוצאת פסק הדין קלוש.
24. בנסיבות אלה ונוכח העובדה שעל הנאשם הוטל הקנס המקורי בלבד אני קובעת כי אי ביטול פסק הדין לא יגרום לחשש לעיוות דין.
- לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדיון הבקשה נדחית**
- מזכירות תשלח ההחלטה תשלח לצדדים.**

ניתנה היום, ז' אייר תשפ"ב, 08 מאי 2022, בהעדר הצדדים.